

EDITIE 8

KINDER VERHALEN 2023

Gwendolyn van Berkum |
Canick Hermans | Maryam Reddoub |
Sofia Sabbar | Renate Heru Utomo

rose academy

rose academy

Vanuit ROSE academy scouten we de verhalen-vertellers, literaire vernieuwers, scenarioschrijvers, oproerkraaiers en podiumbeesten van morgen.

ROSE academy geeft nieuwe makers niet alleen een kickstart, maar biedt ze ook een artistieke community om zich aan op te trekken en op terug te vallen. Als veilige haven en creatieve broedplaats bieden we ruimte voor de ontwikkeling van nieuwe geluiden en ondersteunen we makers in hun proces – van concept naar een kinderboek, filmscenario, webserie, theatervoorstelling of expositie.

Uit ervaring weten we namelijk: makers zijn overal! Soms hebben ze alleen een zetje nodig, wat liefdevolle feedback of net die ene samenwerking waardoor een verhaal ineens gaat vliegen. We presenteren daarom ook met trots deze nieuwe lichten auteurs: Gwendolyn van Berkum, Canick Hermans, Maryam Reddoub, Sofia Sabbar en Renate Heru Utomo.

Den Haag

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

lira fonds

**PICTO
RIGHT
FONDS**

KINDERVERHALEN 2023

TALENT is niet enkel voorbehouden aan the happy few, maar de kans om iets met dat talent te doen, helaas vaak nog wel. En dat is precies waar wij verandering in willen brengen!

In het programma Kinderverhalen worden getalenteerde schrijvers begeleid bij het maken van hun eerste kinderverhaal. Met masterclasses en persoonlijke coaching door prominente namen uit het kinderboekenvak, onder wie Mylo Freeman, Rachida Lamrabet, Anna van Praag, Joan Windzak, D'avelonne van Dijk, Anouk Abels, Ilse van der Zee en Ruth Bergmans, brengen de deelnemers samen met een illustrator hun eigen verhaal naar het hoogste niveau.

VERHALEN VOOR IEDEREEN

De focus van de verhalen ligt niet op afkomst, maar op een leuk, spannend of grappig gegeven, zodat diversiteit als iets natuurlijk wordt ervaren. Het programma Kinderverhalen heeft tot doel het huidige boekenaanbod voor kinderen van vier tot twaalf jaar inclusiever te maken. Daarnaast leiden we talentvolle, nieuwe auteurs op in het kinderboekenvak met de focus op meer diversiteit in personages en verhalen. De focus van de verhalen ligt niet op afkomst, maar op een leuk, spannend of grappig verhaal,

zodat diversiteit als iets natuurlijk wordt ervaren. Zo willen we kinderen van alle achtergronden bereiken met diverse verhalen.

SUCCESVERHALEN

Met trots kunnen we vertellen dat de recentste edities van Kinderverhalen een succes zijn geweest. Nancy Bosmans (*De Boebalas*) en Mo Hersi (*Kapitein Mo & Co – De Drie Kleuren Pet*) brachten beiden in 2023 hun eerste kinderboek uit. Daarnaast worden ook de boeken van Tieka Masfar (*Louis Paraplouis*) en Soud Hatrouf (*Confetti Vriendschap*) binnenkort uitgegeven. Ze treden daarmee in de voetsporen van Michael Middelkoop, die na Kinderverhalen zijn boek *Idje* wil niet naar de kapper heeft kunnen uitgeven.

Daarnaast heeft ROSE stories in 2022 de mooie debutantenbox uitgegeven met drie boeken die voortkomen uit het programma Kinderverhalen. *Dromenvanger* van Laila de Miranda, *Kijk mam, zo doe je dat!* van Nassira Rahmouni en *Darya en de Denkmachine* van Sadaf Solouky. ◆

GWENDOLYN VAN BERKUM wil kinderen aan het lachen maken en ze meegeven dat elk kind een unieke, perfecte mix is die hier helemaal thuishoort. Niet half, niet kwart, maar écht helemaal.

WAAR KOM JIJ ÉCHT VANDAAN?

MET ILLUSTRATIES VAN RHAIDA EL TOUNY

OVER DE AUTEUR

Gwendolyn gooit het liefst appelmoes over haar stoba en eet zonder blikken of blozen erwtensoep op Curaçao. Ze is van Nederlandse en Antilliaanse afkomst – en dat zie je.

Gwendolyn is trots op haar dubbele afkomst. Toch kan het soms een complexe ervaring zijn. Vooral wanneer je niet binnen het stereotiepe beeld valt van het land dat altijd al je thuis is geweest. Daarom besloot ze een lief en humoristisch prentenboek te schrijven voor de groeiende hoeveelheid kinderen met een gemengde afkomst. Ze wil kinderen meegeven dat elk kind een unieke, perfecte mix is dat hier helemaal thuishoort. Niet half, niet kwart, maar écht helemaal.

Het beginpunt voor het verhaal is een voor velen herkenbare vraag: waar kom jij vandaan? Het resultaat is een humoristische en avontuurlijke reis. Met het boek prikkelt ze de fantasie van kinderen van alle afkomsten: waar komen kinderen vandaan? En waar liggen mijn eigen wortels?

SYNOPSIS

Mae heeft een prachtige bos krullen, sprankelende ogen en een hoofd vol fantasie. Op haar nieuwe school zijn de kinderen nieuwsgierig naar waar ze vandaan komt. Maar als Mae dat vertelt, blijven ze doorvragen. 'Waar

kom je écht vandaan?' willen haar klasgenoten weten. Mae gaat twijfelen. Komt ze hier dan niet echt vandaan? Maar... hoe is ze hier dan gekomen? Ze vraagt zich af of een vogel haar heeft gebracht, zoals dat soms gebeurt met baby'tjes. Of zou er een geheime supermarkt zijn waar ze een speciaal schap hebben voor kinderen? Maar wat nou als haar ouders haar uit de gevondenvoorwerpenkist hebben gevist!

's Avonds kan Mae niet eens naar haar avondeten kijken zonder zich af te vragen of ze ook als een worteltje uit de grond groeide. Gelukkig weten papa en mama Mae gerust te stellen met kleurrijke verhalen. Mae is een prachtige mix en Mae beseft dat ze vooral helemaal zichzelf is. Die nacht heeft Mae een mooie droom. Ze gaat op ontdekkingsstocht naar de landen van mama en papa en ze neemt alles wat ze leuk vindt mee naar een speciaal plekje in haar hart.

Als Mae wakker wordt kan ze niet wachten om op school te vertellen waar ze echt vandaan komt: ze is gebracht door een tijger én een ooievaar!

'Waar kom je écht vandaan?' is een humoristisch, doordacht en lief prentenboek dat diversiteit omhelst en kinderen meegeeft dat ze perfect zijn zoals ze zijn. ♦

Maar Mae, waar kom
je **ÉCHT** vandaan?

Geen vogel! Het was natuurlijk een **TIJGER**.

Daarom kan ze zo goed sluipen en grommen.

Of hebben papa en mama haar gevonden?

Lag ze hier tussen de vergeten beren en de stinkende schoenen?

Na school vraagt Mae het aan mama.

‘Mama, heb jij mij gevonden?’

Of stond ik ook op jouw boodschappenlijstje?’

Maar mama hoort Mae niet en neemt grote stappen.

Zou er een geheime supermarkt zijn...

waar ze naast boter, melk en eieren

ook een schap hebben vol met **KINDEREN**?!

Zat ze dan in een blik?

Of in een melkpak?

In de vriezer als een ijsje?

Of in de oven als een appeltaart?

Die avond zit Mae stilletjes aan de eettafel.

‘Voel je je wel goed?’ vraagt mama.

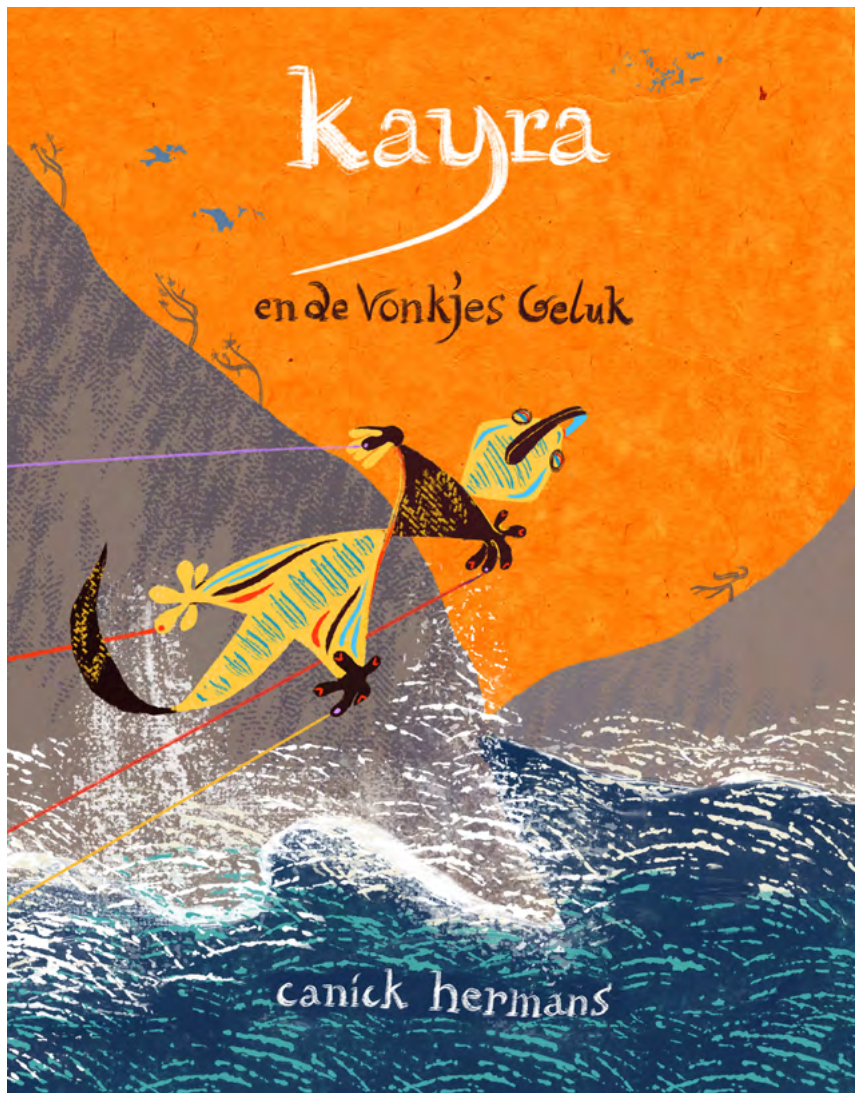
‘Is de roti niet lekker?’ vraagt papa.

Maar Mae ziet de roti niet eens.

‘**MAMA... PAPA...** waar komen wij écht vandaan?’ fluistert Mae.

De getoonde teksten zijn verschillende fragmenten uit het prentenboek.

CANICK HERMANS schrijft een avontuurlijk sprookje over omgaan met verlies. Een onderwerp waar iedereen een keer mee te maken krijgt.

KAYRA EN DE VONKJES GELUK

MET ILLUSTRATIES VAN DILRUBA TAYFUN

OVER DE AUTEUR

Canick Hermans is als regisseur en coördinator verbonden aan multidisciplinaire jeugdtheaterschool DAT!school in Amsterdam-Noord. Een plek waar kinderen en jongeren zich creatief kunnen ontwikkelen en hun eigen kracht leren ontdekken. Ze is afgestudeerd aan de Fontys Hogeschool voor de Kunsten en vormde samen met collega Tanja de Raad het theaterduo 'Herman weet Raad'. Canick maakte twee jaar deel uit van de wekelijkse nieuwsredactie van vakblad De Dikke Blauwe, waarin diverse interviews van haar gepubliceerd werden.

Jeugdtheatervoorstellingen maken met en voor kinderen en hun families, regisseren, lesgeven en haar ervaring als redacteur komen allemaal samen in het schrijven van Kayra en de vonkjes geluk. Met dit verhaal neemt Canick de lezers mee in een avontuurlijk sprookje met invloeden uit de Nederlandse en Indonesische cultuur. Ze hoopt onderwerpen als verlies, je eigen ruimte innemen en de zoektocht naar nieuw geluk door middel van verbeelding bespreekbaar te maken. Om te laten zien dat verdrietige en mooie ervaringen naast elkaar kunnen bestaan. Iets wat ze zelf miste toen ze haar moeder op jonge leeftijd verloor. *Kayra en de vonkjes geluk* is speciaal voor kleine en grote mensen vanaf negen jaar, met of zonder weggewaaide ouders.

SYNOPSIS

*De wind die suist en kraakt en zucht
Blaast alle wolken uit de lucht
Waait alles donker in de nacht
En fluistert dan je naam zo zacht*

De 11-jarige Kayra woont met haar vader, zusje Umi en opa Tjijtjak op het Zuidelijke Hoekje. Haar vader is bewaarder van het Grote Archief, de plek waar alle verhalen van de wereld zijn opgeslagen. Maar sinds de nacht dat de moeder van Kayra is weggewaaid, is hij bevroren van verdriet en raakt hij geen bladzijde meer aan. Daarom gaat Kayra op zoek naar het enige wat haar vader nog kan verwarmen: een vonkje geluk.

De reis leidt haar samen met haar beste vriend Silver naar het Grote Archief, waar ze via een geheimzinnige afdeling op een plek belanden waar geluk ontstaat en vergaat. Een onwaarschijnlijke ontmoeting zorgt ervoor dat Kayra dieper moet graven dan ze ooit had gedacht... Zal ze het vonkje op tijd vinden voor haar vader voor altijd bevriest en alle verhalen verloren gaan?

Een verhaal over omgaan met verlies, geluk zoeken en jezelf vinden. Waarbij de wind soms zachtjes in je oor fluistert en soms alles overhoop gooit. ◆

DE NACHT DAT de moeder van Kayra wegwaaide en haar vader bevroor van verdriet was er geen maan aan de hemel. De lucht was zwart en dikke wolken hadden zich samengepakt boven het Zuidelijke Hoekje. De Ommezwaai naderde. In dat ogenblik, waarin de wind niet uit het oosten en ook niet uit het westen komt en besluit dat alles anders moet, staat de tijd even stil. Een fractie van een seconde tussen twee winden in; als een zwart gat dat alles opslokt. Die ene vreselijke nacht was het einde en het begin.

Veel kon Kayra zich er niet van herinneren. Of nou ja, als ze eraan probeerde te denken was ze alles vergeten, maar als ze alles wilde vergeten moest ze er steeds aan denken. Zoals nu. Wat zeer onhandig was, want ze lag net lekker vroeg in bed om goed te kunnen slapen. Morgen was het de laatste schooldag voor de zomervakantie.

Kayra draaide zich op haar zij en probeerde aan leuke dingen te denken. Zoals vuurtorens die de weg wijzen in het donker. De kleur van de lucht als de zon al onder is, maar het nog net niet helemaal

donker is. Aan wolken (als ze niet voor de zon hangen) en aan de zee, omdat die zo oneindig is. Ze voelde haar adem rustiger worden. Ze hield van dingen zonder einde, die eeuwig voort bleven duren. Maar niet van het heelal, dat zo oneindig was dat je er de kriebels van kreeg. Uit het bed tegen de schuine muur aan de andere kant van de slaapkamer klonk een zacht gesnurk. Umi had de hele dag schatten verzameld en die bij thuiskomst uitgesteld in haar *Museum der Herinneringen*: een schelp met een gat erin, een knoop, een schedeltje van een dode muis en een bijna leeg pakje sinaas-appelsap van twee jaar geleden. Ze was als een blok in slaap gevallen.

Soms bewonderde Kayra de zorgeloze vrijheid van haar zusje, maar meestal vond ze het irritant. Kayra had wel belangrijkere dingen te doen dan schatten zoeken. Ze moest haar vader gelukkig maken. Dat had opa Tjitjak haar op het hart gedrukt. ‘Zorg jij maar goed voor je vader, *nona manis*. Lief meisje.’

Sinds die ene nacht stond binnen alles stil, terwijl buiten alles doorging. Het geruis van de bladeren aan de bomen, de regen uit de wolken, de krassende meeuwen in de lucht. Terwijl alles wat er was gewoon bleef. De films op televisie, de boeken in de bibliotheek. Het groene gras, de blauwe lucht. De vliegerwedstrijd, waar Kayra zo graag aan mee had willen doen. De wereld bleef draaien, terwijl de wind zachtjes fluisterde: ‘Heb je het al gehoord? Haar moeder is vertrokken en haar vader is bevroren! Ach en wee, ach en wee...’

Inmiddels was er bijna drie jaar verstreken. Regen, zon, regen, zon. Nog eens regen, zon. Drie keer wachten op de wind die het tij deed keren, drie keer wachten op de Ommezwaai die Kayra’s moeder terug zou waaien. De wind draaide, maar bracht niks mee. ♦

MARYAM REDDOUB is een gediplomeerde en ervaren zweminstructrice. Ze is ondernemend, maatschappelijk betrokken en heeft een groot sociaal hart.

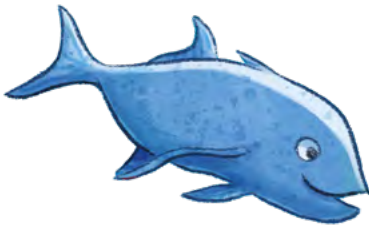
PLONS! AYA GAAT DIPLOMAZWEMMEN

MET ILLUSTRATIES VAN **LISA VAN WINSEN**

OVER DE AUTEUR

Maryam is een gediplomeerd en ervaren zwemjuf. Ze is ondernemend, maatschappelijk betrokken en heeft een groot sociaal hart. Maryam is geboren en getogen in Den Haag en is trots op de diversiteit in haar stad alsook haar eigen dubbele afkomst. Als jonge moeder heeft zij zelf veel boeken versleten door thuis veelvuldig voor te lezen.

In het dagelijks leven is Maryam adviseur bij een van de grootste gemeenten in Nederland op het gebied

van leefbaarheid en veiligheid. In 2022 won ze de Publieksprijs 'Ambtenaar van het Jaar' als waardering voor haar werk. Vanuit haar passie voor zwemmen heeft ze in 2018 zwemvereniging MAR opgericht in Den Haag. Ze wil dat iedereen die dat wil, man of vrouw, jong of oud, arm of rijk, moet kunnen leren zwemmen.

In het kinderboek Plons! Aya gaat diplomazwemmen combineert Maryam

haar passie voor zwemmen met haar liefde voor kinderen. "Ze wil iedereen met een kinderhart inspireren om te dromen.

SYNOPSIS

Vandaag gaat Aya afzwemmen voor haar A-diploma. Aya heeft vandaag haar mooiste badpak aan, haar oranje badpak met

daarop een groene vis.

Aya staat samen met de andere kinderen langs de rand van het bad. Aya rilt een beetje... het ziet er wel erg diep uit. Samen met mama en papa, hebben de andere ouders plaatsgenomen op de tribune. De kinderen duiken één voor één in het water. Nu is Aya aan de beurt. Zij ziet de mat op het water liggen. Haar benen wiebelen van de zenuwen. Aya kijkt nog even opzij naar mama. Mama doet haar duim omhoog. Dan neemt Aya een duik. PLONS!

In het prentenboek Plons! Aya gaat diplomazwemmen, het eerste boek van Maryam, neemt Aya je mee in het afzweemmoment... een spannende en herkenbare situatie!

In het zwembad maakt Maryam zo veel bijzondere situaties mee dat ze heeft besloten om daar een boek over te schrijven. Zo is het verhaal Plons! Aya gaat diplomazwemmen tot stand gekomen. ◆

Juf Mien geeft de opdracht om in het water te springen en daarna door het gat te zwemmen.

Eén voor één springen de kinderen het water in. Dan is Aya aan de beurt.

Onder water voelt Aya zich een avonturier. Zij hapt naar adem en zwemt door het gat van een rots...

Aya maakt een hoekduik.

SOFIA SABBAR studeert Pedagogische Wetenschappen en werkt als docent op verschillende basisscholen. Haar prestaties zijn verre van vanzelfsprekend.

THUIS ONDER DE STERREN

MET ILLUSTRATIES VAN **FEMME TER HAAR**

OVER DE AUTEUR

Op vierjarige leeftijd begon Sofia's reis, toen ze samen met haar moeder en zusje de veiligheid zocht buiten Marokko, weg van huiselijk geweld. Wat volgde waren twee decennia van een ongedocumenteerd bestaan. Tijdens die turbulente periode had ze geen toegang tot onderdak en zorg – de basisrechten van de mens. En kort na haar achttiende verjaardag, enkele weken voor haar vwo-eindexamen, eindigde ook haar recht op onderwijs. Samen met haar zusje vroeg ze een verblijfsvergunning aan, maar die werd helaas meerdere keren afgewezen door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

De rechter oordeelde daarna dat de IND de aanvraag van de zusjes onterecht had afgewezen en noemde de zusjes 'twee hardwerkende, ambitieuze, volledig geïntegreerde Nederlandse vrouwen, die een positieve bijdrage leveren aan de Nederlandse samenleving.' De IND is tegen die uitspraak in beroep gegaan en ze bevond zich zelfs op het punt te worden uitgezet.

Oude leraren, vrienden en zelfs onbekenden verhieven hun stem tegen de beslissing van de IND. Burgemeester Halsema van Amsterdam gaf steun, er werden Kamervragen gesteld en hun

petitie werd meer dan 23.000 keer ondertekend. Na deze gezamenlijke inspanningen erkende de IND haar fout en ontvingen Sofia en haar zusje alsnog met terugwerkende kracht een verblijfsvergunning.

Dit is niet alleen een triomf voor Sofia en haar zusje, maar ook een bewijs van de kracht en solidariteit van de gemeenschap in tijden van onrecht en tegenspoed. Thuis onder de sterren verweeft de namen van deze medemensen op de pagina's als een blijvende getuigenis van hun onschatbare bijdrage aan de reis van Sofia en haar zusje.

SYNOPSIS

Als het in het bos ineens begint te stormen, de zon niet meer opkomt en de bloemen hun zoete geur verliezen. Vluchten Shams en Qamar, twee moedige konijnzusjes, naar een vreemd en onbekend bos. Op zoek naar een nieuw thuis! Zal deze avontuurlijke reis hen leiden naar de warmte en rust die ze zoeken?

Thuis onder de sterren is een ontroerend en hoopvol verhaal dat de thema's migratie en verandering op een toegankelijke manier verkent, terwijl het de kracht van gastvrijheid, vriendschap en moed benadrukt. ◆

De plek waar Shams en Qamar
ooit dartelden tussen kleurrijke bloemen en vlinders,
waar de geur van zoete wortels hun neusjes streefde,
is getroffen door een onzichtbare storm.

De bloemen ruiken niet meer hetzelfde.
Een vreemde kilte vult de lucht
en de zon lijkt zich achter wolken te verschuilen.

De vogels in het bos zingen alleen nog maar
over verdrietige dagen en verloren hun vreugde.

En elke dag fluistert de wind
over verloren dromen
en eenzaamheid.

RENATE HERU UTOMO hoopt dat haar boek als een deur is die altijd openstaat. Toegankelijk voor iedereen, zelfs voor kinderen met taalproblemen en kinderen die snel overprikkeld zijn.

ROZE SNEEUW

MET ILLUSTRATIES VAN JADE VAN DER ZALM

OVER DE AUTEUR

Renate is theesommelier en sinoloog. Thee is de verbinding tussen haar passie, werk en Chinees-Indonesische achtergrond. Ze geeft les over Chinese thee aan de Universiteit van Leiden en haar artikelen over thee staan in *Happinez* en *Azië Magazine*. In *Roze sneeuw* speelt thee een speciale bijrol via de moeder van de hoofdpersoon die enthousiast voor iedereen theezet.

De mooiste plek om thee te drinken is volgens Renate onder de kersenbloesembomen bij Museum Volkenkunde in haar woonplaats Leiden. De kalme sfeer vormt het decor van *Roze sneeuw*. Ook haar dochter inspireert haar. Toen zij als kleuter nog steeds niks zei, zocht Renate naar voorleesboeken om het praten te stimuleren. Ze ging op zoek naar rustige verhalen waarin haar gevoelige dochter zichzelf kon herkennen, maar vond vooral boeken met veel avonturen.

Bijna één op de vijf kinderen in Nederland is extra gevoelig. Zij worden overspoeld door de vele geluiden, kleuren en bewegingen in onze drukke maatschappij. Met *Roze sneeuw* geeft Renate een stem aan kinderen die snel overprikkeld zijn. Voor hen is het grootste avontuur misschien wel om zichzelf te vinden.

SYNOPSIS

Neva (9) is een rustig en gevoelig meisje dat niet praat. Elke dag eet ze hetzelfde lege pasteijsje en drinkt ze er een kopje thee bij. Je herkent Neva aan haar witte oorwarmers. Die dempen harde geluiden en prikkels om haar heen. Neva is het liefst thuis, behalve tijdens de mooiste gebeurtenis van het jaar: het kersenbloesemfeest. Lentebriesjes blazen tegen de bomen en bloemetjes dwarrelen naar beneden als roze sneeuw.

Dit jaar wordt het feest anders. Op verzoek van de burgemeester moet Neva een nieuw meisje in het dorp gezelschap houden. Daar heeft ze geen zin in. Het nieuwe meisje is zo anders dan Neva. Zo is ze bij het zien van een hapje meteen enthousiast, nog voor ze weet wat erin zit. Toch ontstaat er tussen de meisjes een bijzondere vriendschap. Wanneer het einde van het feest nadert, overschaduwen donkere wolken onverwachts de avond. Neva's kersverse vriendin zal weer moeten verhuizen. Net als kersenbloesems bloeit hun vriendschap kort, maar intens. *Roze sneeuw* is een zintuigelijk leesboek over vriendschap, gevoelig zijn en smaken. Van theebladeren tot macarons en sponscake. Ook is dit boek een ode aan kinderen die niet praten of taalproblemen hebben. Voor hen is een plekje in deze communicatiegerichte wereld vinden namelijk extra uitdagend.

DAAR ZIT ZE DAN. Het nieuwe meisje in het dorp. Rosa. De ene dag had nog niemand van haar gehoord en de volgende dag zit ze hier in mijn woonkamer. Schuin tegenover een verse bos knalroze rozen. Met stekels.

Ze zit ook nog eens op mijn lievelingsplek. Daar. Op de hoek van de leren bank. Dat is mijn favoriete plekje voor de woensdagen. Nu weet ik wel dat het vandaag dinsdag is, maar ik hou dat plekje liever gereserveerd. Ze zit er al zo lang dat er nu vast een kuil in de bank zit. Zo'n kuil die niet meteen terugveert als je opstaat, maar zo eentje die je helemaal met je hand moet wegstrijken.

En dan drinkt ze ook nog eens de meest bijzondere thee die er is: mijn geboortethee. Dat is thee gezet van theebladeren die geplukt zijn in het jaar dat ik ben geboren ben. Mijn geboortejahr. Niet dat van Rosa.

Naast de theepot en de vaas met stekelige rozen ligt mijn geboortethee ook op een platte schaal.

'Is dit thee?' vraagt ze, terwijl mama net twee seconden geleden zei dat het thee is.

'Jazeker, Rosa. Dat is de thee die je nu drinkt, Pu-Er-thee. Deze thee is bijna tien jaar oud. De theebladeren zijn geperst tot een schijf.

Ik heb er net een stukje af gehaald om er thee van te zetten en dit is de rest. Neva vindt het eruitzien als een frisbee. Toch, Neva?'

Ja, dat vind ik inderdaad. Vooruit, laat ik maar knikken. Iets harder knikken, want die Rosa blijft maar naar me kijken.

Mama heeft me geleerd dat Pu-Er-thee heel bijzonder is. Net zoals ik. Elke keer smaakt het iets zoeter en lekkerder. Hij blijft rijpen. Deze thee groeit met me mee. Mama zet die thee alleen op speciale momenten, zoals toen ik mijn eerste stapjes zette. Onbegrijpelijk dat we hem nu ook drinken. Mama had voor vandaag beter een gewone thee kunnen zetten. Earl Grey, of zo.

Ik kan niet rustig theedrinken met die Rosa hier. Haar mond beweegt veel en snel. Haar handen gaan bijna ongecontroleerd van links naar rechts en haar staartje is een kwispelend hondje dat wacht op meer eten. Alleen toen mama net macarons voor haar neus zette, was Rosa stil en bleef haar gezicht een tijdje richting het bordje staan. Van verbazing waarschijnlijk. Ze had vast alleen thee verwacht. Terwijl ze een macaron met frambozensmaak van het bord graaide, trokken haar mondhoeken zich op tot een overdreven glimlach. Met haar mond in die stand kletste ze verder.

Hoe meer ze zegt, hoe minder ik luister.

Kon ik maar zoals alle andere jaren alleen met Hachi, mijn oorwarmer, naar het kersenbloesemfeest. Dan doe ik weer alsof Hachi van mijn oren springt en in een schattig ijsbeertje verandert.

Dan drinken we samen thee en knuffelen we terwijl we omringd zijn door roze kersenbloesems.

Ik wil gewoon dat alles hetzelfde blijft.

Dat is het enige wat ik wil. ◆

rose academy

An illustration in a soft, painterly style. Two young girls are sitting cross-legged on a patterned blanket under a large, dark tree. The tree is wrapped in warm white string lights that loop around its trunk and branches. Orange and yellow leaves are falling from the tree, creating a gentle rain of autumn leaves. The girl on the left has a white flower in her hair and is holding a small cup. The girl on the right is also holding a cup. Between them is a small table with more cups and a plate. The background is a soft, hazy landscape with rolling hills and small flowers. The overall color palette is muted, with a strong blue and purple tint, except for the warm tones of the lights and falling leaves.

ROSE Academy scout de verhalenvertellers,
literaire vernieuwers, scenarioschrijvers,
oproerkraaiers en podiumbeesten van morgen.